

TELEGRAPFULU ROMANU

Telegraful eșe de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditoria foie pe afara la c. r. poste, cu banii gata prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. sau pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

1953

Nr. 42. ANULU XVII.

Sabiu, în 29 Maiu (10 Iun.) 1869.

tră provinciale din Monachia pe unu anu 8 fl. éra pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principale și teritoriile străine pe anu 12 pe 1/2 anu 6 fl. v. a.

Inseratul se plătesc pentru întea óra cu 7. cr. și urmă, pentru a doua óra cu 5 1/2. cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2. cr. v. a.

La cestiușa naționalităților.

Dupa o desbatere lungă a adresei dietali din Pestă vine la desbaterea speciale unu amendamentu în privința naționalităților, numitul alu lui Buttén. Cuprinsulu lui pre scurtu e acesta: sa se tréca în adresa, ca legea pentru egală indreptare a naționalităților nu multimesce pre deplau, de aceea sa fia supusa unei revisioni. Acestu amendamentu a turburatu nu putieni tóte partidele reprezentate în dieta Ungariei. In dieta s'au manifestat numai decătu oratorii partidelor contra amendmentului.

Vorbindu astăzi despre cestiușa acăstă vomu avé in vedere numai indignația ce o vedemua manifestata in sinulu națunei magiare.

Era unu tempu cându numai unele clase de ómeni se bucură de drepturi, séu mai dreptu dicendu, de favoruri. Acelu tempu a trecutu și dinaintea ochilor nostri vedemua ca prinde radacini totu mai bune principiul de egalitatea tuturor, că individi și că individualități. Ne-amu folositu nu de multu de exemplul ce ni-lu infatișează Elveția și putemua adaugă astăzi și statele nordu-americane, cari și cele dintău și cele din urma, că individualități potu sa traiescă, ba potu sa prospereze. Vedemua insa și altu exemplu, la care națunea magiară cauta de multe ori și cu multă predilecție, la Anglia, ca pre lângă totu formalismulu ei de libertate pre lângă tóta desvoltarea ei favorita de pusetiunea ei geografica și de situatiunea politica din trecutu a continentului europen, ea nu a pututu aduce armonia in statul seu, din cauza ca a ignorat și ignoréza pre unu poporu ce-si cere dreptulu seu.

Unu omu bogatu, in culmea vadiei sele, se pote intemplă ca sa nu pricépa ce este a se afla cineva in o stare privată de cele de lipsa a le sele; se pote intemplă că in ingamfarea sea se cugete ca cel'a e meserabilu numai din vina ca nu-si scie ajută, precum și-a ajutat elu sicsi, de si pote noroculu l'a pusu pre cel'a acolo, unde se afla, si densulare totu atâtea merite la pusetiunea sea cătă vina miserabilu la miserișia sea. O națune că cea engleză pote, dupa ce a traitu sute de ani in prisosintă destulă de putere și védia, sa credea ca are cuvenu sa desprezuișca pre națunea irica. Nu credemua insa ca națunea magiară carea profeséza liberalismul și carea numediml plangea cu lacrimi amare sórtea sea cea trista sub zjogu strainu¹, in tóte coltiurile lumei vechi și lumei noue, va staru sa imiteze pre poporele cele cari se radima mai multu în puterea loru fizica decătu pre principii.

Nu intielegemu dura pentru ce diuaristică magiară vede sieri de mare. *) in o cestiușe pre cari insasi dietă nu a pututu negă și de cari insusi Deák nu a pututu sustiené in dieta ca este deslegata spre multiamirea naționalităților. **)

In locu de a spari cu fantome de aceste pre publiculu magiaru și de alta parte in locu de a amari pre conlocutorii patriei prin impunseturi, aru fi mai bine, cându acei ce dirigu opiniunea publică și sortile tierei sa parasescă o teoria nefructifera, carea nu are comunu nimică nici cu istoria nici cu binele publicu alu statului.

Ce se aduce de motivu din partea fratilor magiari in contra cestiușei naționalităților? Daraburuirea tiei! Insa fomu intrebă cându a disu undeva vre-unu român in unu proiectu, in vre-unu amendamentu, séu celu putieni in vre-unu articulu seriosu de vre-unu diuaru iéra seriosu, ca naționalitățile dorescu sa imparta tiei? Nici odata și nicairea. Dara dicu diuariele magiare, ca aceea se intielege de sine, pentru ca se vede ca intenția merge intr'acolo. Dara atunci nu potu respunde mai cu

taria naționalităților, ca nu ne place d. e. legea vóstra de egală indreptare a naționalităților, pentru că ea nu are in vedere egalitatea și prospereitatea poporării din statu, ci intenția de a subjugă și in fine a sterpi totu ce nu se tiene de elementul magiar și a-lu preface in acel'a-si? Si cându e vorb'a de a radimă procederea pre intenții și pre engete, greutatea nu va fi mare a decide, care va fi mai iute in stare de a se presentă cu argumente.

Istori'a e dovăda și pentru unii și pentru alții ca trebuie sa traiu la o lală, inse fia care individualitate cu insusirile sele, dela care nici intregitatea statului, nici este considerante privitorie la subordinarea sub legi, nu potu săli pre nimenea sa se abata.

Că sa fia națunile său naționalitățile indiferinti către insusirile loru individuali credemua ca nu va cere nimenea dela densele, pentru ca cu acel'asi dreptu aru puté pretinde și naționalitățile dela națunile carea le face o astfelu de propunere sa se desbrace de insusirile ei.

Spre binele comunu alu statului aru fi, déca diuaristică magiară aru pregăti spiritele la o împăcare la o armonia. Sa nu vedia nici sierpi de mare, nici revolte, nici daraburiri de statu in cestiușe puse pre tapetu cu sinceritate, ci se ase in ele râni nevindecate inca din trecutu, râni cari causéza inca disproportiune in puterile statului, cari măne pojmane voru trebui sa armonizeze, căci altimtire realu va fi pre capulu nostru alu tuturor.

O spicușe.

Nu putemua trece cu vederea unele pasagie ce vedemua ca recomanda „Gaz. Tr.“ cu atât'a caldura publicului sen. De-si din partea nostra și de sine se intielege ca aprobatu cele dise de Gazeta in privința purărei românilor fatia cu ori ce apărare de interes naționali și asiă și fatia cu organizarea fundului regescu dupa statutu, totusi aratâmu și publicului nostru ce dice mentiona fóia, dupa ce a intielesu ca inca in 31 Maiu comitele sasescu a tramsu unu circularu către jurisdictioni pentru pregătirea celor de lipsa la introducerea statutului cunoscutu și de noi. Eata ce dice:

„... Activitate și curagi sa nu ne lipsescă, ca obiecte de ocupatiune ni se ofrescă din tóte pările deodata, fără sa putemua face alta, decătu, unde ne vedemua distrudi, se reclamămu, rezervandu-ne dreptulu ce ne compete, — precătu e ignorat in lege, — pentru alti tempi; — iéra pentru acum sa ne ocupămu totu palmacul de dreptu, ce se așa delimitat in lege dupa egalitatea individuală, — că celu putieni acel'a sa nu ni se dejece, sub tragenduni-se și a tătă din mană din vin'a nostra. Cuvintele Maj. Sele din mesagiulu la inchiderea senatului imperial, in 15 Maiu: „Austria se fia patră cea mare, care e chiamata a cuprinde tóte diversele sele popore, ori in ce limba aru vorbi, cu asemenea dreptate, cu asemenea buna-voință, cu asemenea ingrijire de interesele și de interesatările loru², ori-ce explica li s'aru dă, inca ne indreptatescă a speră, ca dreptatea in fine nu se va cufundă — ; dreptatea in veci a invinsu și va invinge, numai déca se eva ca uală fără pregetu și fără restempu cu tóta resolutiunea. De la activitatea nostra depinde de a ratotulu, căci pre unu cadravu nimică nu-lu mai poate ajută“.

In altu numeru alu aceleia-si foi vorbindu in acăsta materia, dupa ce arata proporțiunea cea nefavorabilă in alegeri dice:

„... Cu tóte acestea noi prelänga re-seriatu nile de su pomenite trebuie se simu cătu de activi și bine cointele și la actul acesta. Una procedere armonica și bine cointele să intre toti face de lipsa la tóte luptele politice, cari ascăpta cu o Mercure și Joia unanimitatii.“

Iéra mai la vale: „Vai de poporul, care nu se radima in dreptatea causei sele și nu adoră principiul, ci se aluneca a ascultă de coruptori, cari cauta a i doboră principiul! Principiul nostru e dreptul naționale politici, ori-ce sa se contrarieze acestui principiu e in contra noastră. Atât'a inca e destulu pentru a fi cu totii de acord in lupta politica pentru a treburi și nu ne va confundă nici o machinatie“.

In fine mai reproducemus și cuvintele: „Cine perdură pâna in fine consecinte, și se ingradesc cu rezervările, dar' nu-si da nemica de voia buna din ceea ce a avutu dupa cuvintele imperatului din mesagiulu la inchiderea senatului, nu se voru cufundă, ca déca nu alta, dar' timpulu desdaunéza pre cei ce se unescu in principiu la continuarea laptei precale iertata de legi“.

Ore nu era mai bine déca „Gaz. Tr.“ vorbea și mai nainte asiă cându nu era vorba numai de interese locali, cum suntu cele dia fundul regiu, ci generali pentru români din tiér'a intréga?

Revista diuaristică.

Cetim in „Hazánk“ urmatorialu art. din Pestă cu datulu 4 Iuniu a. c. :

Sierpele de mare a dietei tierei, cestiușa naționalităților, s'a ivitu de nou. Asiă numintii „reprezentanti naționali“, cari nu se tenu de nici o partidă (?) au predat unu amendamentu la proiectul de adresa, in care accentuează mai cu séma dorintă comuna, de óre-ce nu s'a indestulit pretensiunile naționalităților inca nici pâna astăzi in Ungari'a.

Ne așlămu in situatiune curioșă cu acești domni reprezentanti naționali. Mai întâi noi in legislatiunea Ungariei nu cunoșceme reprezentanti naționali, ci numai reprezentanti ai tierei. Reprezentantele nu e alu națunei de care se tine, nu reprezentează nici chiaru tienutulu in care s'a alesu, lui trebuie sa-i jaca la inimă interesulu tierei și se reprezenteze o parte a puterii legislative a statului.

Si acești domni inca totu nu voiescă a păsi afara din pusetiunea loru gresită. De a asternu unu proiectu, a face vre-unu amendamentu său apelatiune — are dreptu fia-care deputatu. Pentru ca dura atâtu separatismu 'si tienere laolalta, că cându legislatiunea aru conspiră contra intereselor loru, său ei contra legislatiunei?

Astăzi dice unu membru mai însemnatu alianței acestei naționale, ca interesele naționale numai pâna atunci voru remană la ei in prim'a linie, pâna cându patria nu va fi in pericol; și cându s'aru intemplă acăstă, atunci voru apărea impreuna cu noi patria, cari stramosii loru o au posedit'o și o au operat'o dimpreuna cu noi.

O astfelu de descoperire o audim a rareori din partea loru, și pentru aceea sunu și aplaudatu pre tinerolu oratoru, dura intrebă, ca déca ei inchidindu ochii la fia-care interesu patrioticu, să acatia numai de cestiușele loru naționale, că și cându patria n'ară mai avea alte interese înaintea loru, — intrebă dicu, — cine ne asigură pre noi, ca acelu patriotismu lasu, carele (sa nu dicem ne-cuviinciosu) se manifestă numai in egoismu naționale, nu-i va cuprinde și in momentul periculului?

E adeverat, ca pre cei placuti ai nostri atunci i iubim mai tare, cându e aprópe sa-i perdemu,

*) Vedi la rev. diuar. ce dice „Hazank.“

**) Vomu raportă despre siedintă respectiva in nrulu viitoriu.

dara iobirea trebuie se fia fostu și mai înainte... Déca ea există — ce e cauza, ca nu vedem nici unu semn? Nu vedem impreunare oțarita în vre-o partidă; de abia vedem la vre-unul interesu de afacerile comune, pentru că unul din acești domni tocmai cu aceea au salvat astăzi elementele ce inclină spre disoluția naționalității, căci nu s-au impreunat cu vre-o partidă, cu ce a salvat respectivul partidă lor, dar tocmai pre aceste le acuza.

Că să cându intru adeveru, fratii nostri de alta limbă, ce locuiesc în patria, n'ară mai avea altu interesu afară de cestiușa naționalităților. Oare aveti voi dreptu a privi naționalitatea voastră de pericolata prin națiunea maghiara? Dovăda istoriei să dubietatea voastră de astăzi, marturisescu contracelu.

Să déca să acăstă se presupunem, ca după parerea voastră n'ali capetatu unu cercu destulu de largu pentru tendințele voastre, — aveti voi dreptu, a vorbi neincetatu de „sterparea cu focu și cu feru” acelor ce ve impedece?

Dara înseși națiunei comune indestituitis au tōte pretensiunile ei? Deçi pentru postulatul libertății ce e comună la toti patria sa fia indispușă asupră acelui să a caușorul ei, spre a căreiă buna-stare se recere totu odata să latirea cercului ei de dreptu?

Prosperarea materiale, cultură spirituale și libertatea națiunei comune măcurendu său mai târziu va înnoi și fractiunile voastre de partidă.

Căci precum unu individu singuratică asiă și o națiune și corporație naționale urmează legilor naturei și cuprinde numai atâtva spatiu cătu pote să-lu umple. Déca acăstă lege nu se respectă începe a jucă rolă brăscei său a besicei, pre care privirea intrădeveru o arată într'unu cercu mai estinsu pre vre-o căte-va minute, dara trebuie numai o lovitură, că besică incordata plesnindu sa se sbarcăsca și sei apuna tota marirea și ingamfarea.

De parte se fia de noi a învinuiri tendințele naționale. Ce prețijim la noi nu putem desprecui la alii. Dara de o parte nu ne putem supriime mirarea ca aceloră, cari de o mă de ani au traitu impreuna cu noi, au sangerat laolaltă cu națiunea noastră, sa le sia frica în secolul libertăției ca le vomu luă aceea ce nu le-amu luat în evul media săndu domnia dreptulu pumnului.

„N. Fr. Bl.“ ne aduce sub titlu: „d i n Russi'a“ o parere foarte interesanta a jurnalului rusesc „Wiedomost“, ce se referesce la relația între Prussiă și Russiă, și dice, ca impregiurarea aceea, de soile prusiene publică numai acum o nota circularie a lui Aali Pasi din 24 Februarie a. c. în care ministrul turcesc de externe a trage de nou atenția publică asupră intențiunilor inimicilor ce vin din Grecia, aduce pe „Wiedomost“ din Moscova la cunoșterea misiunii prusiene, a face lumea să crede, că pericolul penru pacea europeană, aru fi totu numai în oriente și nici decum la Renu de căutătă, să ca Russiă aru fi avisata a cercă amicitia Prussiei.

Dupa parerea foiei russesci starea lucrului aru fi en totulu altă.

Prussiă singura e, scrie „Wiedomost“, ce se vede a fi amenintată de unu resbelu, care o va trage la respundere pentru politică sea ambicioasă și cuceritoare. Iuimicitia contra Russiei există numai pentru aceea, căci omenii o credu a fi strengu aliați cu Prussiă, presupunendu că ea va fi gata a aperă Prussiă și cu jertfarea intereselor ei celor mai prețioase. Dupa cum se vede nestatornicia politicei franceze în oriente se poate explica numai cu considerație la relația Russiei facia cu Prussiă. La incepulu Franciă ne intindea măna și se străduia a lucra în contielegere cu noi.

Fără rezerva subscrisa Franciă declaratiunea proiectată de Russiă despre neîntreruviune; aceea era favorabilă pentru Grecia; ea simpatiză cu patriotii din Candiă. Nescindu insa cabinetul din Tuilerii, incătu va remanea Russiă credințioasa politicii sale naționale, se indoia în Parisu, ca potesevă emancipă Russiă de Prussiă, și asiă Franciă devenit în tienută sea inamicabile față eu noi convingându-se, că Russiă va fi fără indoială pre partea inimicului, cătu se va trage Prussiă la dare de séma.

Noi nu scim niciu despre o alianță prusso-rusescă și nu facem nici unu prejudiciu, ca aru fi rezultatul unei combinații mature. Totusi e de dorit că cestiușa alianței sa se pună asiă, precum corespunde relațiilor reale.

Din ambe părțile trebuie sa se concéda, cărolul „salvatorului“ nici decum nu se cuvine Prussiei. Publicul nu-i e necunoscutu, ca press'a prussiana din contra descrie situația asiă, că să cându Russiă dara nu Prussiă aru fi amenintată de pericolu, și că alianța pruso-rusescă nu e necesară Prussiei, ci e o necesitate pentru mantuirea Russiei. Scopul unei astfelii de tactice e usioru de priceputu. Prussiă-si castiga prin aceea pretestul a intrebuintă săngele și banii vecinului seu indatorandu-lu afară de acăstă și la recunoștință. Politicii din Berlinu asiă suntu de siguri de acăstă, incătu eugeta chiaru și în acestu tempu criticu pentru Prussiă, a aplecată pre Russiă la concesiuni, prin care aceea aru deveni cu tempu cu totulu în mâinile Prusiei. Insa pote se cunoște fia-care omu eugetatoriu, ca în casulu închieră unei alianțe între Prussiă și Russiă, nu va fi cea dintău, cari va dicta condițiile.

Se aude ca politicii Prusiei voiescă a vorbi cu Russiă într'unu tonu să mai deciditoriu, déca nu a vorbitu chiaru și pânăcum. Déca Russiă nu va tienea cu Prussiă, cesta din urmă se va impeca cu inimicii sai și impreuna cu ei va ceda asupră Russiei. Sa-si închipuiște omulu numai, că dice unu vecinu cătra celalaltu: Eu sciu, că omenii, la cari leamu facutu ren, vreau se vina asupră mea. Singuru nu me potu aperă. Amu lipsa de ajutoriul teu. Nu milu oferesci, me voi impacă cu inimicul meu și se voi jefui pre tine. — Într'unu astfelu de casu, nui va fi omului greu a se otari; fatia cu o astfelu de fortă se va cointelege mai bine singuru la incepulu cu contrarii sai.

Rationalmente nici nu se poate presupune, că Franciă și Austriă se privescă în restabilirea Poloniei midiloculu a se despăgubi pentru erorile și perderile din an. 1866, căci prin aceea Austriă și aru causă siesi numai perdești nouă de posessiune. Jace în interbul Franciei și de se poate să elu Russiă a-si regulă înainte de tōte posessiunea facia cu Germania, care dintr-o notiune geografică a devenit deodată la o putere armată de 50 de milioane.

Meditații asupră epidemiei de vite cornute.

Pre cându există în Transilvania, înainte de 1848, confiniul militar (granită) străcurarea epidemiei de vite din România era o raritate. De atunci incă de câte ori s-a arătat epidemă în teritoriile românești, de altădată ori și Transilvania cercetată de acestu biciu a lui Ddieu. Daună ce o aduce reulu acestă suie la milioane. Impregiurările aceste dovedescă că vighiliile finanțiale nu a fostu în stare să înlocuiște pre fostii confiniari militari dinainte de 1848.

Astăzi alta nu va fi în stare să delatore defecțu acestă de cătu gardă tierei, a cărei erigere pasiește până acum asiă de incetă.

Sa facem o ochire seură asupră celor trei ani decursi în urmă.

In anii 1867 și 1868 ieșea a grasatu epidemă de vite cornute; dara de abia su imbucurata populația Transilvaniei prin publicarea că a încrezut epidemă și indată după patru septămâni se lătiesc scirea ingrozitoria de nou, adică că reulu a eruptu în secuime. Aceasta scire trista trebuie să atunci intregita cu aceea, că epidemă și înainte de patru septămâni au grasatu și inca de atunci neintreruptu și a fostu adusa cu vite manate până la Sabiu, cari vite providește cu unu fermanu de sanetate au trecutu linisite prelungă comisiunea, ce era insarcinata de a veghiă și ce era tocmai în activitate de afaceri de vîrghiere asupră epidemiei.

Prin acăstă s-a facutu destulă pagubă și comisiunile inca se facu cam pre lungu.

In anul 1869 aflată publicul după informații căstigate din o caletoria oficială a unui comisariu anume, că în Valachiă mica nu mai domnește nici o boliă de vite; seurtu după aceea au eruptu în Boiu, Talmaciu și Hosmanu. Acăi nu mai ajută nici o impotrivire, că epidemă a fostu adusa din Valachiă mica prin Turnu Rosu. Acum e aproape de a se stârge, dara în Talmaciu totu se mai poate vedea.

A spune adeverul pre fată nu e calumnia și nici nu e rusine a se face omulu mai cu minte prin trensulu.

Dupa introducerea acăstă spre orientarea cetitorilor trecu la trecutul institutelor de contumacia și accentueză că contumacie se instituia în seculu trecutu pentru oprirea ciuperei (pestilentie)

intre oameni. Asupră lucrările medicilor asediali la aceste (contumacie) pentru dirigire avea să judece tribunalele militare. La anul 1852/3 congresul sanitariu au declarat institutele aceste de superflue și din motive de preingrijire a decisiu că sa se sustina numai cele de către Asia mică. Insa mirare, că chiaru și acele din provinciile orientale se casăză și se sustină aceste dela noi pre lângă o multime de spese.

Institutele contumiali de pre marginea Transilvaniei au acum chiamarea de a impiedeca furiașarea epidemiei de vite cornute. Medicii inspecțieni fără de instrucție suficientă, materialicește suntu asigurati; este inşa detori a legislativei de a crea unu articlu de lege de a deturmuri marginile responsabilității lor — fia chiaru — în inteleșul prescrierilor legilor martiale pentru gardă tierei.

Critică publică nu va desprețui parerea că raportele starostelor, chiaru și pre lângă voi a cea mai bună, nu potu fi autentice și că de aceea va fi și de lipsă a înlocuiri raportele despre sanatoate ale judeșelilor starostii prin veterinar speciali și demni de credință din patria nostra propria, din motivul, că în tipulu acăstă sa ne putem pune în stare de a capăta raporte temeinice din România despre insușirea bolii de vite.

Alta parere radinată pre convingere e mai departe, că animalele cari suntu a se pune în contumacia, nu e de lipsă să se tina în munte îndepărtate de mai multe mile dela institutele de contumacia, ci cătu de aproape de acestea și sub vîrghierea lor.

Introducerea și riguroșa aplicare de asemenea dispozițiunii de vîrghiere aru fi cele mai acomodate pentru impiedecarea epidemiei de vite cornute din România.

Recerintele unei atari vîrghiere suntu de o parte impreunate cu spese mari, de alta parte inşa o pedește ingreunătoare pentru comerțul (*), înaintându comunicatiunea drumului de feră ele (recerintele) vorbă supuse vre unei alterații. Din acestu motiv mi permitu a prezenta tribunalului opiniei publice unu planu micu de crutiare.

Nu aru fi cu putinția de a scăpa de epidemia de vite pre România cea pusă sub garantia a siepte puteri europene? său nu se aru pută impiedeca străcurarea acelei epidemii în țările României? Pentru că este cunoscutu că acăstă plaga nu se arată în origine nici în Ungaria nici în România. Împreună dara aru trebui cautată ca incuieră să se facă la marginea resărită a României, prin ceea ce contumacia la marginea transilvana devine de prisosu.

Déca se va apăriu ideea acăstă cu caldură ce o merita, populatiunea romană, de sigură, va salută cu bucuria deplină o dispoziție, prin carea economia sea națională se eliberă de urmările devastatoare ale epidemiei. Cu acăstă opinie că asemenea măsuri suntu necesare și pentru alte părți marginasile ale monarhiei austro-ungurești.

O întelegerere reciprocă de felul de mai susu se poate face usioru déca respectivele părți vor avea voia sincera, să aru și de lipsă sa alba valoare, până cându înaltul regim, condus de interesul internațional, va face cestionea cea momentuoasă obiectul unei eruiri publice: de se poate speră, că după ce s'a putut nimici desvoltarea ciuperei, nu s'ară pută impiedeca și desvoltarea epidemiei de vite său ciupă orientale de vite, său celu putinu nu s'ară pută tineri în locul unde se nasce?

Spre scopul acăstă aru fi de lipsă sa se pregătesc mergerea mănu în mănu și sprințirea comuna a respectivelor națiuni și în contielegere sa se tramite indivizi de specialitate, cu științe, la locul unde se obinuiesc să se escă epidemii. Expertii acăstă vorbă avă de a cerceta acolo după cauzele escării și a măslăi. Pre lângă o procedură că acăstă se poate presupune că sigură, că astănduse știință și cultura în unu stadiu asiă de înaintat se va astă unu midilocu contra epidemiei său unuiu carele să se înteze de epidemie.

Din partea Ungariei aru fi să se slăgeă fără patrociu sub control a unui comitetu sanitariu pentru tineră intrăga său alta corporație de felul acestă, medici din acei ce se înșințează pentru

*) Nu s'ară pută că acei ce se plâng asupră pedește spre a căstiga usurintă dorita să se dechiare că au asupră-si indatorirea de a sta buni și de a rebonifica pagubele urmate din epidemia, supunendu-se în privință responsabilității unei controale din partea regimului.

Obs. culeg.

intreprinderea acăstă. Pentru că să poată castiga experiențe practice preliminare expertii să arătă putere numai decât la locul unde se naște băla de vite.

Nu este nici o indoială, ca spesele recerute la execuțarea propunerilor acestor promisiuni de succes să arătă acoperi în comun prin o întrelegere internațională, pentru că instinctul caracteristic se ivesce de multă de totă parte, că arătă fi bine de către să arătă putere odată delatură cu totul grigia de epidemii de vite cornute.

In tempul nostru se facu lucrurile mai rapede de cum se faceau înainte, pentru că betrâni nu dispuneau de mijloace juli de comunicare; sperăm că astăzi și zelul pentru sterperea ciuniei de vite, în favoarea unui bine necalculabil al economiei populare, se poate dezvoltă mai curențu.

Folosul din navigarea în jurul pământului, privit din punct de vedere practic și pusu fatia în fatia cu dorința acăstă, este iluzoriu.

Inflorirea și fertilitatea ideei acestei demne de viață aterna dela tratarea ei cea nimerita.

Sabiu, 5 Iunie 1869.

Dr. Basiliu Szabó,
fisicul comit. Albei superioare.

Proiectu de lege.

(acum legă sanctiunata, art. XXXVIII) în obiectul instrucțiunii publice din scările popolare, primitu în siedintele casei deputaților tenuite în 19 și următoarele dile ale unei Novembrie 1868.

(Urmare.)

A. Scările popolare elementare.

§ 44. În astfel de comune, unde afară de ecclisia său credinciosii eccliei, care au institutu corespondentul recerintelor acestei legi, suntu celu patru 30 de baieti obligati la scără, a căroru parinti nu voiesc a se folosi de scările confesionale sustinute: comună e indatorată a înființa scără popolare comună. Spesele acestei scără comune mai întâi suntu a se acoperi din acele venituri ale comunei-averi ale comunității, care suntu menite spre scopuri scolare, și inca in asiā proporțione, în ce proporțione sta numerul baietilor umblatori la scără comună fatia cu învățății scărăi său scărelor confesionale. Acei locuitori și posesori comunalni, cari sustin scără popolare confesionale corespondentul recerintelor legii prezente, suntu numai întrată de obligații a concurge cu dare comunele pentru sustinerea scărăi comune înființate in modulu amintit, incătu aceea sumă cu care concorțu ei în bani său in naturale spre susținerea scărăi lor confesionale nu ia in pretenție cinci perante dela sută dărei directe.

§ 45. Acolo însă unde numerul baietilor de alta confesiune nu ajungă pâna la 30, și acești copii — incătu parintii nu să arătă îngrijiri despre instrucțiunea loru in altu modu — voru umblă in scără confesională esistente, și parintii loru voru concurge la spesele acestei scără totu in acel modu și proporțione, că și membrii acelei confesiuni, cari sustin scără.

Din ce cauza in astfelu de scără pentru instrucțiunea doctrinei și a moralului e a se defigă ore anumite, in care tempu baietii de alta confesiune — in urmarea îngrijirii și supraveghierei confesiunii lor se voru imparați in instrucțiunea religioasă respectivă in instrucțiunea religioasă și a moralului.

§ 46. Comunitățile îndepărtate de oală de o jumătate milă geografică, care nu suntu in stare din propriele loru puteri a sustiné o scără elementara conformu legii, se potu întruni și înființa scără elementara comună, său potu tine invențatoriu comunu.

§ 47. De instrucțiunea baietilor locuitorilor din maieriste suntu indatorate a se îngrijiti acele comune, de care se tien maieristile; și anume a) său prin redare scărelor pentru maieriste; b) său in asiā otare, unde pentru îndepărtarea maieristelor înființarea scărelor nu aru corespunde scopului, (se îngrijesc) prin aplicarea invențatorilor ambulanți.

§ 48. Instrucțiunea scărăi popolare elementare cuprinde două cursuri, și anume: 1) instrucțiunea cotidiană, care tiene 6 ani, și 2) instrucțiunea scolară repetitorie, care tiene 3 ani.

§ 49. În scără cotidiană suntu obligati a umblă toti copiii, cari au împlinitu alu 6-le anu

pâna la împlinirea anului alu 12-le. Excepțiune se ieră numai in privința acelor copii, cari după instrucțiune de patru ani pasesc in institutu mai înaltu (in scără civilă, scără mijlocie), și acolo învăță celu patru doi ani.

§ 50. Baietii cari au împlinitu anul alu 12 si in genere toti aceia, cari au finit ințregul cursu alu scărăi cotidiane suntu deobligati a umblă in scără repetitorie. Dece totu in aceea comuna arătă și scările confesionale său alte scările popolare in care suntu numai 6 cursuri scolare, baietii esti din aceste scările inca suntu deobligati pâna la împlinirea celor 15 ani a cercetă scără repetitorie comunală.

§ 51. Baietii cari voru documenta pauportatea, nu solvesc taxa de învățatura.

§ 52. Numerul órelor de instrucțiune cu privire la învățăci suntu: in scările cotidiane celu patru 20, celu multu 25 pe săptămâna, întrelegindu-se intru aceste și doctrina religioasă și a moralului, abstragindu-se inca exercițiele corporale și exercițiele economiei rurale său de gradinarită.

In scările repetitorie suntu iernă 5 vîră 2 óre.

§ 53. Alumni umblatori in scără cotidiană pâna la etatea de 10 ani — cu excepțiunea temporului vacanței — suntu iernă — vîră indatorati a umblă la scără; învățăciilor mai betrâni de 10 ani — mai alesu in comunele, care se occupă cu economia rurală — scaunul scolaru li poate concura, că afară de tempul ferielor in celu mai urgentu tempu de lucru in dñe luni de dile sa umble numai in scările de dominecă.

§ 54. Tempul umblării la scără pe sate se tienă celu patru optu, la cetățu celu patru nouă luni.

§ 55. Studiile obligate pentru scările popolare elementare suntu: a) doctrina religioasă și a moralului; b) cetera și scrierea; c) socotă din capu și cu cifre și cunoșcerea mesurărilor din patria; d) gramatică, exerciție de vorbire și întrelesuali; e) geografie și istorie patriei; f) cetera din geografie și istorie universale; g) fizică; h) istorie naturală, cu deosebită privire la modulu de viață și la tienutul, de care se tiene cea mai mare parte a parintilor baietilor; i) exerciție de economie rurală și de gradinarită; k) instrucțiunea mai principalelor drepturi și datorințe civile; l) exercițiu corporale, cu privire la exercițiu militare.

§ 56. Determinarea din tempu in tempu a planului de instrucțiune se tienă de ministrul instrucțiunii publice.

§ 57. In scără popolare elementare comunele putendu umblă baietii fia-cărei confesiuni, despre instrucțiunea doctrinei religioasă și a moralului au a se îngrijî diferitele confesiuni. Acăstă instrucțiune a religioasă trebuie sa se tienă afară de óre comune scolare și totu-dună e publică.

§ 58. Fia-care baiatu are a se instruî in limbă materna, incătu această limbă e ună dintre limbile folosite in comune, din asta cauza in comune de limbi diferite e a se aplica astfelui de invențiori, care e capace a instruî in limbile usuate in comune mai poporate, unde locuiesc in mai mare cantitate locuitori de limbi diferite, incătu ieră puterea comunei se potu alege și adjungi de invențiori de diferite limbi.

B. Scările popolare superioare.

§ 59. Acele sate și orașe, care numera celu patru 5000 de locuitori suntu indatorate a înființa și a sustiné scările popolare superioare, său de către ieră puterile materiale, scără civilă.

§ 60. Comunitățile, care suntu într-o distanță celu multu de o jumătate de milă potu înființa scără popolare superioare comună.

§ 61. Cursulu instrucțiunii in scările popolare superioare pentru baieti e 3, pentru baiete 2 ani.

§ 62. Elevul, care voiesce se fia primuto, trebuie său se produca testimoniu, ca a absolvit cursulu din scără popolare de 6 clase într-o scără publică, său se depuna esemnul de primire din cunoștințele necesare de base a scărăi popolare superioare.

§ 63. In privința limbii instrucțiunii și in privința instrucțiunii religioasă, precum și in privința numerului de sub conducerea unui invențiori, nu altcum in privința vacationilor și aici au valore §§-ii (34, 54, 57 și 58) de mai susu. Baietii și baietele in aceste scără negrescă au a se instruî deosebitu.

§ 64. Studie: a) pentru baieti: caligrafia și desenul; limbă maternă, in care scără limbă instrucțiunii nu e cea maghiara; aritmetică și geometria cu exercițiu de aplicație; fizică și istorie naturală, cu desclinită privire la agricultura și industria; geografie și istorie (universale și a patriei); linile fundamentale ale economiei rurale; studiul constituției patriotice; manuducere simplă a cărilor; exercițiu corporale, cu privire la exercițiele militare; cântare.

b) Pentru baiete: caligrafia și desenul; aritmetică, limbă maternă, in care scără limbă propriei nu e cea maghiara, acolo se propune limbă maghiara; geografie și istorie; fizică și istorie naturală; (cu deosebită privire la gradinarită și la ocupatiunile femeiesc); cântare; lucruri de mâna femeiesc.

§ 65. Intru o scără popolare superioară sunghedea celu pucinu doi invențiori ordinari și unu adiunctu.

§ 66. Órele de preste septembra in fiacare clase potu fi celu pucinu 18 și celu multu 24 dimpreuna cu instrucțiunea religioasă. Unu invențiori nu e detoriu a instruî mai multu de 30 de óre pre septembra.

Capu VI. G. Scările civile.

§ 67. Comunități mai mari, cărori ieră suntu poterile materiali, suntu idatorate in locu de scără popolare superioară a înființă și susținé — pentru toti locuitorii comunității fără destingere de religioase, — scările civile.

§ 68. In scările civile cursulu instrucțiunii pentru baieti e 6, pentru baiete 4 ani.

§ 69. Acei elevi, cari arătă și primiti in scără civile, trebuie său se arate testimoniu, ca a finit primul cursu de patru ani in scără popolare, său se depuna esamnul de primire din cunoștințele recerute pentru a potu pasi in scără civile.

§ 70. In scără civile sub conducerea unui invențiori nu potu fi mai multi de 50 de învățăci.

§ 71. Baietii și baietele in scările civile suntu a se desparti cu totulu.

§ 72. In scără civile conformu puterii materiale a comunei trebuie se fia patru, siese, înse celu pucinu 3 invențiori ordinari și unu adiunctu.

§ 73. Órele de preste septembra in fiacare clase a scărăi civili suntu pentru învățăci celu pucinu 24, celu multu 26, intrelegindu-se și instrucțiunea religioasă și a moralului.

§ 74. Studiile scărăi civile: doctrina religioasă și a moralului, limbă maternă, stilistică și literatură, unde limbă instrucțiunii nu e limbă maghiara, acolo se propune limbă maghiara, unde e limbă maghiara, acolo începându dela cursulu alu treile se propune limbă germană; computul este insus pâna la computula civile și politică; geometria, geografie și istorie patriotică și universale; istorie naturală, fizică, chimie, cu privire la industria, neguțătoria și economia; economia rurală său studiul industriei; cu privire la lipsele comunei și ale tienutului; statistică, linile fundamentale ale dreptului publicu, privatu și cambiale; manuducerea cărilor; desenul luat in consonantia cu geometria și caligrafia; cântare; exercițiu corporali și in armă. Studiile extraordinarie suntu după cunoștințele puterile materiale ale comunei și numai in óre extraordinarie; limbă lată, francesă, musică și altele.

§ 75. In privința limbii de instrucțiune și in privința instrucțiunii religioasă suntu in valoare ordinatiunile §§-lori 57 și 58 ai acestei legi.

§ 76. In privința studiilor insirate in paragraful 74, in scările civile înființate pre semnă baietilor planulu instrucțiunii e a se stăveri asiā, că in cele patru cursuri d'antău ale scărăi civile, de si mai pre largu, sa se propuna totu acele studii care se instruează in cele patru clase inferioare ale scărăi mijlocie (gimnasiu, reale), exceptându limbă lată. Celelalte studii mai multă se potu numai incepe in cei d'antău patru ani, si mai mare parte suntu a se propune in ultimele două cursuri ale scărăi civile.

§ 77. Planulu de instrucțiune in scările civile, cu privire la ordinatiunile ambilor paragrafi precedinti, din timpu in timpu va stăveri ministrul instrucțiunii publice.

§ 78. Totu ministrul instrucțiunii publice va stăveri și aceea ca in scările civile înființate

Pentru băieți, care dintre studiile numerate să se omite și care să se primește în locul lor.

§ 79. Fiacare comună mai antâia e indatorată să satisfacă acelei obligații, că se înfăntizează acele institute de instrucție, care e indatorată ale înfăntiei în inteleșulu acestei legi; de către înse a satisfacutu acestei obligații, are dreptu a înfăntiei institut poporale mai înalte său complete său numai cu unul său dôua cursuri anuale.

Capu VII. Institute pentru instrucție popolare înființate din partea statului

§ 80. Afara de institutele pentru educație poporale, care în inteleșulu legei suntu indatorate comunele a le sustine, ministrul de instrucție publică are dreptu, ori să unde vede a fi necesară a înfăntiei institut pentru instrucție poporale conform relațiilor locali, numai pre spesele statului, aceste institut suntu a se organiza în modul determinat în §§-ii 23—78 și stau sub consiliul scolaru comitatense și sub autoritatea inspectorelui scolasticu.

Capu VIII. Despre preparandie.

a) Preparandie pentru învățatori.

§ 81. Statul înfăntizează prin diferitele tineri ale tinerii 20 de preparandie pentru învățatori.

§ 82. Preparandia trebuie să fie în legătură cu o școală exercitatorie, în carea preparandii să se poată cultiva în mod practic.

§ 83. Preparandie trebuie adăusă o gradina celu pucinu de 2 juguri, că elevii se capete în instrucție practica din agricultură, din pomarit și din vinariu.

§ 84. Personalul profesoral constă dintr-un profesor diriginte, din doi profesori ordinari, dintr'un adjuncță și dintr'un învățător în activitate în școală practica.

§ 85. Salariul profesorilor ordinari e 1000 și 100 fl. bani de cortel. Afara de astă profesorele diriginte capeta pentru agendele directoriale unu onorariu de 200 fl. Salariul profesorului adjuncță e 450 fl., cortel și încalzită în edificiul scolastic și viptu liber la măsă publică. Salariul învățătorului școlii de modelu e 700 fl. afara de cortel.

§ 86. În preparandie se primește elevii de corpul sanatosu, cari au petrecut anul al 15-le, și în limbă maternă, în computu, în cunoștință geografie și istorie suntu celu pucinu intru atâtă versati, cătu propună în cele 4 clase inferioare gimnaziului său școlii reale. Elevul ce doresce a pasă în preparandie e detorius său a arată testimoniu dela școală publică, său sa se supuna esamenu lui de primire.

§ 87. Cursul preparandial dură 3 ani.

§ 88. Studiile obligate suntu: Doctrină religioasă și a moralului; pedagogie, metodul instrucției, geografie, istorie (universale și a patriei); limbă maternă, limbă maghiara, limbă germană, științele naturale și aplicarea acelor la agricultură și industria, economie cu exercitie economice și de gradinarită, doctrină constituțională patricie, matematică și geometrie, cântarea și muzică (deosebitu ceteră și fortepianul), caligrafie și desenul, instrucție exercițiului corporal, în școală practica (de modelu) exercitarea instrucției.

§ 89. Prin ministrul de instrucție publică se determină din timp în timp, ca ce să se propuna dintre studiile de instrucție în faza clasei, și în ce extensie va să se propuna.

§ 90. Preparandie fiind fără distincție de religioase institut de stat, instrucție elevilor în cele religioase e detorintă respectivelor confesiuni; onorariul deosebitilor profesori de religie și moralu lu solvesc statul.

§ 91. Edificiile preparandiale cuprindu în sine localitățile recerate pentru instrucție și alimentarea elevilor.

§ 92. În fiecare preparandie se înfăntizează întreținerea comună, unde pentru o tăsa moderată totu învățacelul e provizoriu cu viptu întregul. Tacsă întreținerei se stăveresc anualminte de consiliul diriginte alu preparandiei. Lemnele și sierbitorii la comună întreținerei i solvesc institutul. De altminterea participarea în întreținere se lasă pre (in R.) liberă voia a învățacelui.

§ 93. În totă preparandie, institutul solvesc tacsă întreținerei pentru mai mulți învățători sermani, diliginti și de portare buna. Mai mulți învățători sermani, diliginti și de portare buna se împartăiesc și în stipendie.

§ 94. Beneficiile viptuali și stipendiile le împartăiesc consiliul diriginte, pre basea testimoniului substernut și pre basea recomandării din partea corpului profesoral. Beneficiile aceste prelungă o portare buna și diligintia egale — suntu a se dă pruncilor învățătorilor sermani, și se estindu-și asupră pruncilor confesionali.

§ 95. Ordinea și curatenia în edificiul institutului o susține serbitorul scolaru, fiindu detorius asupră acestei a supraveghie dirigintele.

§ 96. Totă preparandie e a se provadă cu biblioteca constată, incătu se poate, din opuri de specialitate folosibile liberu și din partea învățătorilor. Pentru sporirea bibliotecii în totu anulu e de a se întrebuită o sumă anumita.

§ 97. În causele disciplinare și în relațiile personale ale învățătorilor în instantă prima despune scaunul profesoral constataitoru din corpul profesoral.

§ 98. De asupră scaunului profesoral sta consiliul diriginte sub presedintia comisariului de învățămîntu alu comitatului aceluia și constataitoru din profesorul diriginte și din alti cinci membri denumiți din partea ministerului de instrucție publică.

§ 99. Consiliul diriginte conduce afacerile spirituale și materiale ale preparandiei conform instrucționilor ministrului de instrucție publică; veghează asupră activitatei corpului profesoral și judecă în causele apelate la densulu dela scaunul profesoral.

Înse în cause mai ponderoase părțile potu reurge și în contra judecătorilor consiliului diriginte la ministerul de instrucție publică.

§ 100. Membrii consiliului diriginte afara de presedintele și de profesorele diriginte capeta rebonificarea avendelor spese de călătorie și diurne din cassă institutului.

§ 101. În totu anulu se tienu esamene publice în prezentă inspectorelui comitatense și a membrilor consiliului diriginte.

§ 102. Dupa terminarea cursului preparandial la unu anu, și mai târziu la doi ani, care timpu lu poate petrece învățacelul cu instrucție practica, totu elevul trebuie să se supuna unui esamene din totă studiile și elaboratele scripturale din preparandie și deschisită din praeșa instrucției, și numai după înplinirea acestei condițiuni cu succes poate capăta diploma de învățătoriu.

§ 103. Cei ce voiescă a se face demni pentru statune învățătorescă din școalele popolare superioare sau din școalele civile, afara de esamenul stăverit în §§-ii 102 și 103 suntu respinsii de două ori, nu se mai admittu la esamene.

§ 104. Cei ce la esamenele detinute în §§-ii 102 și 103 suntu respinsii de două ori, nu se mai admittu la esamene.

§ 105. Preparandie private potu înfăntia numai acei individi, cari sustinu școală poporale elementare sau superioare, unde individi cultivându pentru statul învățătoresc se poate căștiga și instrucție practica. Înse elevii acestor preparandie private suntu datori a depune esamenele teoretice și practice, — cătoră după legea prezente suntu supusi elevii institutelor preparandiale publice, — în ore care institutul preparandial publice.

b) Preparandie pentru învățători.

§ 106. Statul în deosebitele tineruturi ale tinerii înfăntizează și institut preparandiali pentru învățătorescă, în care institut se vor cultiva învățătoresc pentru clasele de fete mai alesu din școalele poporale superioare și din școalele civile.

§ 107. Elevele institutului preparandiale stau sub supraveghirea unei învățătorescă ce locuiesc în institut, elevele încă locuiesc totu în lăintru și mananță la olalta. Consiliul diriginte poate se concedă locuință estranea numai exceptionalmente.

§ 108. Se primește astfeliu de fete cari au înplinitu anul vietiei de 14 ani, și care au terminatul întregul cursu din școală poporale superio-

re. Totă elevă (fie care elevă R.) trebuie să se supuna unui esamene strictu de primire, din totă studiile poporale superioare.

§ 109. Cursul învățămentului e de 3 ani.

§ 110. În institutele preparandiale pentru femei afara de profesorii barbatesci — pentru instruirea științelor femeiescă — voru și a se aplică unu număr indestulitoru de învățătorescă de capacitatea reeruta.

§ 111. Studiile obligate în preparandiele femeiesc suntu: doctrină religioasă și a moralului, caligrafie și desenul, limbă maternă și ortografie, limbă maghiara, limbă germană, geografie și istorie, pedagogie, aritmetică, fizică și istorie naturală (cu deosebită privire la gradinarită și la ocupațiile femeiescă d. e. la fertu), regulile economisării și a tineriei casei, lucruri femeiescă, exercitarea instrucției în clasea de fete a școlii practice.

§ 112. Numerul elevelor primite către într'un institut, lu determină guvernul.

§ 113. Didactru nu este. Cele ce locuiesc în institut capeta cortel și spalatu în cinste, iera viptu capeta pentru unu pretiu moderat. Pentru mai multe fete sermane și de o diligintă esclente solvesc institutul tacsă instrucției comune. Numărul acestoră în urmarea substernerei consiliului diriginte lu determină ministerul de instrucție publică.

§ 114. Afara de esamenele anuale, elevile care au terminatul cursulu întregu, suntu detore a se mai supune unui esamene strictu din totă studiile și numai estu-modu potu dobandi diploma. Aceea care la unu astfeliu de esamene se respinge de două ori, nu se mai admite la esamene.

§ 115. În causele disciplinare profesorele diriginte alu preparandiei și învățătorescă ordinari judecă asupră elevelor în instantă prima; consiliul diriginte în instantă a două.

(Va urmă.)

34—2 EDICTU.

Ioana Marcu din Lepindea Comitatul Cetatei de balta care de 5 ani cu necreditantia parasindu-si pre legiuitorul seu barbatu Nicolae Hentia dela Idicu totu din disulu comitatului, si au pribegit in lume, prin acela se citează că in terminu de 6 luni de dile dela datul de fatia sa se presentădies inaintea subscrisului foru matrimoniale cu atâtă mai tare, căci la din contra se va decide procesul matrimoniale asupra-i pornită și in absență ei la inteleșulu SS. canone a bisericiei noastre gr. or.

A I m ' a , 21 Maiu 1869.

Scaunul protop. gr. or. alu tractului Tarnavei de susu.

Iaianu Almasianu, Protopopu.

22—2 Concursu.

Pentru ocuparea statunei învățătorescă din comună Padurani in Protopresveratulu Hasiasiuloi se scrie prin acela concursu, cu care statune suntu impreună emolumente anuale, in bani gat'a 42 fl. v. a. 8 metri de grâu, 16 metri de cuceruzu, 50 puncti de sare, 50 puncti de clisa, 10 puncti de lumini, 8 stângini de lemn, 2 jugere de lăvada, și cuartiru liberu.

Doritorii de a ocupa acela statune învățătorescă suntu avisati recursurile loru cu documentele prescrise și adresate către venerabilul Consistoriu alu Aradului, ale tramite subscrisului pâna in 20 Iuniu a. c.

Bellinz, 12 Maiu 1869.

Constantin Gruică, Protopresv. Hasiasiului și inspectoru scolaru.

Burs'a de Vienn'a.

Din 28 Maiu. (9 Iun.) 1869.

Metalicele 5%	62	50	Act. de credițiu	304	20
Imprumut. nat. 5%	70	70	Argintulu	122	10
Actiile de banca	750		Galbinulu	5	86